

да се перчи.

О-о-о

вѣнъ е день.

Небето е красиво.

Тѣй блѣдо—

като двама ни сега.

А облацитѣ

сякашъ сж тжга

по нѣкакви

незбѣжднати копнежи...

ГЛЮБОВЪ:

И слънцето

развихрено

бележи

огромна рана

въ бѣгашия мракъ.

НАНА:

Все пакъ

деня ще бѣде тежъкъ.

До где си

съ опититѣ си

сега?

ГЛЮБОВЪ:

Любима.

Съ огъня

на твоитѣ очи

субстракта

черенъ

мога да разбия. . .